

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Bjelovar, Trg E. Kvaternika 8

Poslovni broj: Pp-857/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, po sucu Ratku Labanu, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničara Andree Hudoletnjak, u prekršajnom postupku protiv okrivljenog IVANA PLIVALIĆA, radi prekršaja iz članka 22. stavka 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, a povodom Optužnog prijedloga Policijske postaje Čazma Klasa: 211-07/26-5/7392, Urbroj: 511-02-06-26-1. od 24.3.2026., nakon održane usmene, javne i glavne rasprave u prisutnosti okrivljenika, a u odsutnosti podnositelja Optužnog prijedloga, na temelju članka 183. u vezi članka 160. Prekršajnog zakona (NN 107/07), dana 17. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

OKRIVLJENI IVAN PLIVALIĆ, OIB:93953149448, sin Jose i Vide, r. Čačić, rođen 28.11.1993. u Bjelovaru, s prebivalištem u Srijedska 31., radnik, nezaposlen, neoženjen, bez djece, državljanin Republike Hrvatske, srednja stručna sprema, pismen, prekršajno neosuđivan,

k r i v j e

I što je dana 22. ožujka 2026., oko 5:00 sati, u Srijedskoj kućni broj 31., u obiteljskoj kući u kojoj zajednički živi sa sestrom Marijanom Andrijanić i šogorom Matijasom Andrijanić, nasilnički se ponašao u obitelji na način da je bez ikakvog povoda na dvorište izbacio kuhinjske elemente i perilicu posuđa koju su za potrebe zajedničkog kućanstva kupili njegova sestra i njen suprug odnosno njegov šogor i na taj način onemogućio korištenje i raspolaganje zajedničke imovine, nakon čega je dana 23. ožujka 2026. oko 05,00 sati, zatvorio i ispustio vodu iz hidrofora, te zaključao podrum u kojem se hidrofor nalazi i na taj način zabranio i onemogućio sestri i šogoru korištenje zajedničke imovine,

dakle, onemogućavanjem korištenja osobne i zajedničke imovine, nasilnički se ponašao u obitelji,

pa je time počinio prekršaj iz članka 22. stavka 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, za koji mu se prekršaj na temelju istog propisa, a uz primjenu članka 37. stavka 3. točke 1. Prekršajnog zakona

i z r i č e

NOVČANA KAZNA OD 210,00 EURA (dvjesto deset eura).

II Na temelju članka 33. stavka 10. Prekršajnog zakona okrivljenik je dužan platiti novčanu kaznu u roku od 60 dana od dana pravomoćnosti presude.

Ako okrivljenik u određenom roku u cijelosti ili djelomično ne plati izrečenu novčanu kaznu ista će se na temelju članka 34. stavka 2. Prekršajnog zakona naplatiti prisilnim putem.

Ako okrivljenik plati 2/3 izrečene novčane kazne i to iznos od 140,00 eura (sto četrdeset eura) u gore navedenom roku, smatrat će se da je novčana kazna plaćena u cjelini.

III Na temelju članka 139. stavka 3. u vezi članka 138. Prekršajnog zakona okrivljenik je dužan platiti trošak prekršajnog postupka u iznosu od 20,00 eura (dvadeset eura), u gore navedenom roku, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. POLICIJSKA POSTAJA ČAZMA, podnijela je protiv okrivljenika Optužni prijedlog Klasa: 211-07/26-5/7392, Urbroj: 511-02-06-26-1. od 24.3.2026., a radi prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

2. Okrivljenik se očitovao o optužbi na način da se u vezi činjeničnih navoda izjasnio kako se smatra krivim za prekršaj stavljen mu na teret.

3. Ispitani Ivan Plivalić navodi da je kritične zgode u obiteljskoj kući u Srijedskoj vršio ekonomsko nasilje u odnosu na sestru Marijanu Andrijanić i njenog supruga Matijasa Andrijanić time da je iz obiteljske kuće na dvorište izbacio kuhinjske elemente i perilicu posuđa, koji namještaj pripada njima i time je onemogućio da se njime koriste. Također, slijedećeg dana u jutarnjim satima ispustio je vodu iz hidrofora i zaključao podrum kako se ne bi hidrofor koristio za prilaz vode iz obiteljskog bunara i time je njih oboje onemogućio u korištenju zajedničke imovine. Naime, sestra i šogor žive sa njim u istoj kući, time da on živi u prizemlju dok oni žive na katu. Inače, vrlo rijetko je kod kuće, jer od jutarnjih sati često obavlja neke poslove i nema ga do kasno uvečer kod kuće. Stoga njih dvoje gotovo u pravilu koriste cijelu kuću i imovinu. Nema sporova sa sestrom i šogorom, ali njih dvoje su bez razloga u njegov dio kuće dostavili te kuhinjske elemente i perilicu za suđe, što ga je smetalo te ih je u nekoliko navrata upozorio da te predmete prenesu u svoj dio kuće ili iznesu u drugu kuću koju je sestra naslijedila, a nalazi se u neposrednoj blizini. Kako su se njih dvoje oglašili na njegov zahtjev izvjesno vrijeme, odlučio je svojevrijem te predmete izbaciti iz kuće na dvorište. Što se tiče zatvaranja podruma i onemogućavanja korištenja vode putem hidrofora, razlog za to bila je činjenica da su neki ventili popustili te je curila voda sve vrijeme bez razloga i time je došlo do pražnjenja bunara i učestalog uključivanja hidrofora koji nije imao više mogućnost vući vodu. Stoga je sestru i šogora zamolio da zamjene ventile i time spriječe daljnje

izlijevanje vode. To oni nisu učinili i stoga je radi prestanka gubitka vode iz bunara i oštećenja hidrofora koji se uključivao na prazno, odlučio vodu ispustiti iz hidrofora dok se određeni ventili ne promjene. U međuvremenu je od vatrogasnog društva naručivao veću količinu vode za kućne potrebe, posebno higijenu. Kraće vrijeme iza ovog događaja sestra i šogor su odnijeli svoje stvari koje su bile na dvorištu u drugu kuću te promijenili ventile na hidroforu i time je problem razriješen. Stoga nadalje između njih nema problema i sporova, ali je na opisani način izvršio ekonomsko nasilje prema članovima obitelji i prekršaj priznaje u cijelosti.

4. Iako je okrivljenik u cijelosti priznao prekršaj za koji se tereti, sud je na glavnoj raspravi ujedno ispitao i oštećenike i to Marijanu Andrijanić, kao sestru okrivljenika te Matijasa Andrijanić, kao šogora okrivljenika.

5. Ispitana Marijana Andrijanić iskazuje da je od strane okrivljenika koji je njezin brat došlo do ekonomskog nasilja prema njoj i suprugu, jer je on bez razloga kritičnog dana u jutarnjim satima na dvorište iz prizemlja kuće izbacio njihovu imovinu i to perilicu za posuđe i neke kuhinjske elemente. Suprug i ona su kupili te stvari za drugu kuću, ali su te predmete ostavili u prizemlju kuće gdje žive i koji dio kuće koristi okrivljenik. Ti predmeti su se nalazili na mjestu gdje apsolutno nisu smetali okrivljeniku za korištenje prizemlja. Okrivljenik niti nju i supruga nije upozoravao da mu ti predmeti smetaju i da bi ih trebalo ukloniti tako da je bila iznenađena kada je u jutarnjim satima prije odlaska na posao zapazila te stvari na dvorištu. Što se tiče korištenja vode i hidrofora koji se nalazi u podrumu ističe da je hidrofor bio ispravan te je bilo vode u bunaru i svi su se koristili tom vodom u tehničkom smislu. Stoga mu nije poznat razlog i poriv zbog kojeg je okrivljenik zaključao podrum i ispustio vodu iz hidrofora, jer se kritičnog jutra njezin sin koji je trebao ići u školu nije mogao tuširati, a što je saznala kada je došla kući iz noćne smjene s posla. Stoga nema govora o tome da je postojao problem s hidroforom i da je iscrpljena sva voda iz bunara, tako da nije postojao stvaran razlog da se podrum zaključa i onemogućiti korištenje vode unutar kuće za sve članove obitelji. Inače, nekoliko mjeseci već ne komunicira sa okrivljenikom kao bratom, jer je zapazila kako je ušao u loše društvo te ga povremeno zapaža pod utjecajem alkohola kada se on verbalno eksplicitno ne ponaša korektno i stoga je pokušala izbjegavati susrete i druženja s njim. Nakon ovog ekscesa situacija u kući je potpuno u redu, jer svi mogu koristiti vodu iz bunara putem hidrofora dok su navedene predmete suprug i ona odnijeli u drugu obiteljsku kuću. Na kraju ističe da zbog ove vrste nasilja nije potrebno i svrsishodno okrivljeniku izricati bilo koju zaštitnu mjeru kojom se nju štiti kao žrtvu nasilja, pa tako niti zabrana približavanja i uznemiravanja, jer ne smatra da će ponoviti takvo i slično nasilje prema meni.

6. Ispitani Matijas Andrijanić iskazuje da je doista od strane okrivljenika koji je njegov šogor došlo do ekonomskog nasilja prema njemu i supruzi odnosno njegovoj sestri, jer je on bez razloga kritičnog dana u jutarnjim satima na dvorište iz prizemlja kuće izbacio našu imovinu i to perilicu za posuđe i neke kuhinjske elemente. Supruga i on su kupili te stvari za drugu kuću, ali su te predmete ostavili u prizemlju kuće koji prostor koristi okrivljenik. Okrivljenik niti njega i suprugu nije upozoravao da mu ti predmeti smetaju i da bi ih trebalo ukloniti, jer su se nalazi na mjestu gdje mu to nije moglo zasigurno smetati. S druge strane, narednog dana u jutarnjim satima na katu kuće nije bilo dostupno vode i utvrdio je da je podrum zaključan, a u njemu se nalazi hidrofor putem kojeg iz bunara dolazi tehnička voda kojom se služi u kući. Okrivljenik je uzeo ključ i onemogućio da se koriste hidroforom na katu kuće za obiteljske potrebe. Ističe da okrivljenik nije time sebi onemogućio korištenje vode, jer on u prizemlju gdje živi nema provedene sve elemente kako bi se mogao koristiti vodom,

već je po potrebi kada mu je voda bila potrebna dolazio na kat kuće gdje živi njegova obitelj i tada se koristio vodom. Stoga je u ovoj situaciji bez razloga onemogućio isključivo njega i obitelj u korištenju vode. Kod toga ističe da nije bilo nedostataka i problema sa hidroforom zbog kojeg bi bilo oportuno i smisleno isključiti njegov rad. U svakom slučaju okrivljenik je dan ili dva nakon događaja otključao podrum i omogućio da se u kući koristi hidrofor, tako da je danas situacija nepromijenjena. Na kraju ističe da zbog ove vrste nasilja nije potrebno i svrsishodno okrivljeniku izricati bilo koju zaštitnu mjeru kojom se njega štiti kao žrtvu nasilja, pa tako niti zabrana približavanja i uznemiravanja, jer ne smatra da će ponoviti takvo i slično nasilje prema njemu.

7. Na temelju priznanja okrivljenika, koje je potom stavljeno u usporedbu sa zapisnicima o ispitivanju oštećenika Marijane Andrijanić i Matijasa Andrijanić u svojstvu svjedoka, te iskazima oštećenih, sud je sa sigurnošću utvrdio da je okrivljenik počinio prekršaj opisan u izreci ove presude koji mu se stavlja na teret, pa je proglašen krivim te mu je izrečena blaža novčana kazna od zakonom propisanog minimuma.

8. U postupku nije bilo sporno da je okrivljenik počinio prekršaj opisan u izreci presude, jer osim što se prvotno izjasnio da se smatra krivim za navedeni prekršaj te je zatim jasno i obrazloženo u obrani opisao svoje protupravno ponašanje i priznao prekršaj, ujedno su spomenuti dokazi potpuno sukladni sa sadržajem njegove obrane.

9. Prvotno, neposredno nakon predmetnog događaja u svojstvu svjedoka su ispitani oštećenici Marijana i Matijas Andrijanić a zapisnik o njihovom ispitivanju kao svjedoka valjan je i zakonit dokaz obzirom da su im pružena potrebna upozorenja, a potom su sadržaj zapisnika uredno osobno potpisali. U tom smislu navedeni zapisnici mogu predstavljati dokaz u postupku. Tako iz iskaza samih oštećenika razabire se da je doista u dva uzastopna dana iz optužnog akta u jutarnjim satima okrivljenik kao brat odnosno šogor oštećenih bezrazložno počinio određenu vrstu ekonomskog nasilja prema njima time što je njihove kuhinjske elemente i perilicu posuđa izbacio iz kuće na dvorište, kojom je prilikom došlo do oštećenja tih elemenata, a radi se o imovini samih oštećenih. Dalje proizlazi da je slijedećeg jutra bez razloga otišao u podrum i zatvorio vodu koju je ispustio iz hidrofora te je zaključao podrum, uslijed čega oštećeni nisu mogli koristiti vodu za sebe i djecu.

10. Također, tokom postupka ispitani oštećenici u potpunosti su potvrdili sve što su u prvom navratu iskazivali o događaju, pa tako proizlazi da je oštećena Marijana Andrijanić u jutarnjim satima na dvorištu ispred obiteljske kuće zatekla svoju perilicu za posuđe i neke kuhinjske elemente koji su se prethodno nalazili u prizemlju kuće gdje živi okrivljenik. Kod toga ističe da njemu nisu mogli smetati ti predmeti niti je on nju i supruga ikada upozorio da bi te stvari trebali ukloniti s mjesta gdje su se nalazili. S druge strane, slijedećeg jutra u kući nije bilo dotoka vode, a razlog za to je bila činjenica da je okrivljenik ispustio vodu iz sistema putem hidrofora koji se nalazio u podrumu, nakon čega je podrum zaključao i uzeo sobom ključ, tako da nitko iz njene obitelji nije mogao u kući koristiti vodu. Niti za to nije postojao valjan razlog, jer je sistem dotoka vode bio ispravan i putem hidrofora su se ukućan služili vodom iz bunara. Ipak, situacija je razriješena te se nakon ovog ekscesa ukućani nadalje službe vodom za kuću. Na kraju oštećena spominje da ne smatra potrebnim okrivljeniku izricati bilo kakvu zaštitnu mjeru kojom se nju štiti kao žrtvu nasilja. Na potpuno identičan način cjelokupan događaj je ispitao oštećeni Matijas Andrijanić napominjući da je bez razloga i povoda okrivljenik u jutarnjim satima navedene zgode iz kuće na dvorište izbacio perilicu za posuđe i neke kuhinjske elemente koji su u

njegovom vlasništvu te njegove supruge. Ti predmeti su bili u prizemlju kuće gdje trenutno živi okrivljenik, ali zbog njihovog položaj nisu mu ti predmetni smetali za funkcioniranje i nije postojao razlog da ih uklanja i time njih onemogućući u korištenju obiteljskih stvari. Osim toga, nit u jednom trenutku okrivljenik njega i suprugu nije upozoravao da trebaju te predmete ukloniti iz tog djela kuće, tako da se očito radilo o njegovoj samovolji. Isto tako, idućeg jutra na katu kuće nije bilo dotoka vode i utvrdio je kako je podrum zaključan time da se tamo nalazi hidrofor putem kojeg je dostupna voda u kuću iz bunara. Okrivljenik je uzeo sobom ključ i onemogućio da se uključi rad hidrofora kako bi se članovi njegove mogli koristiti vodom. Ipak, predmetna situacija je trajala dan ili dva kada je okrivljenik otključao podrum i od tada se nadalje svi služe vodom i nema problema, zbog čega prema okrivljeniku nije potrebno izricati zaštitnu mjeru kojom bi se njega štitilo kao žrtvu nasilja.

11. Time se nedvojbeno dolazi do zaključka da je okrivljenik postupao nasilno prema oštećenima, jer je razbacivanje osobne ili obiteljske imovine kao i otežavanje odnosno onemogućavanje pristupa zajedničkoj imovini izvjestan oblik ekonomskog nasilja, jer su time oštećenici bili onemogućeni koristiti se tim stvarima, posebno što se tiče dotoka vode u kuću nakon što je isključen hidrofor i zaključan podrum u kojem se nalazio, tako da drugi članovi obitelji nisu mogli koristiti vodu za pojedine kućne potrebe.

12. Kako postoji izričito priznanje okrivljenika za prekršaj stavljen mu na teret, sud je jedino provodio dokaze koji se odnose isključivo na odluku o prekršajno pravnoj sankciji i drugim mjerama, sukladno članku 171a stavka 3. Prekršajnog zakona i u tom smislu je izvršen uvid u prekršajnu evidenciju za okrivljenika iz koje proizlazi da okrivljenik do sada nije sankcioniran za bilo kakve prekršaje.

13. Zbog naprijed navedenih razloga, okrivljenik je u subjektivnom i objektivnom smislu ispunio elemente bića prekršaja iz članka 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, te je stoga oglašen krivim i izrečena mu je blaža novčana kazna od zakonom propisanog minimuma.

14. Prilikom odmjeravanja kazne sud je uzeo u obzir obiteljsko i imovno stanje okrivljenika, a kao olakotna okolnost cijeni se priznanje prekršaja, te činjenica da nije zaposlen i nema primanja, dok se ipak nije radilo o posebno teškom nasilnom činu, pri čemu je u vrlo kratkom roku došlo do uspostave prijašnjeg stanja odnosno mogućnosti da drugi članovi obitelji nadalje koriste osobnu ili zajedničku imovinu unutar obiteljske kuće, time da svakako nije sklon činjenju ovakvih prekršaja, tako da otegotnih okolnosti nije nađeno. Stoga kada se uzme u obzir način postupanja okrivljenika i činjenica da nije iskazao posebnu upornost pri izvršenju kriminogene radnje, tada je bilo dostatno izreći mu blažu novčanu kaznu od zakonom propisanog minimuma koja je primjerena stupnju krivnje i težini nasilnog čina i biti će dostatna da utječe na njegovu svijest i buduće primjereno ponašanje u socijalnoj sredini, posebno u obiteljskim odnosima, pa će se na taj način postići zakonska svrha kažnjavanja i to u smislu individualne prevencije.

15. Također, odredbom članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona izričito je propisano da okrivljenik u roku koji mu je određen u presudi može platiti i dvije trećine izrečene novčane kazne u kojem slučaju se smatra da je novčana kazna plaćena u cjelini, dok protekom tog roka ipak mora platiti cjelokupan iznos izrečene novčane kazne.

16. Sud se u odnosu na okrivljenika nije odlučio na izricanje zaštitne mjere zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja, jer prema provedenim dokazima ne proizlazi kako su oštećenici zabrinuti zbog mogućnosti ponavljanja

takvog prekršaja od strane okrivljenika te i nadalje žive zajedno u istoj kući, time da do ove zgrade okrivljenik nije ranije sankcioniran za nasilje u obitelji ili slične prekršaje vezane uz agresivno ponašanje prema bliskim osobama, uslijed čega nema naznaka kako bi ubuduće mogao nastaviti sa takvim asocijalnim ponašanjem i stoga se ukazuje nepotrebnim izricanje navedenih zaštitnih mjera.

17. Isto tako, sud se u odnosu na okrivljenika nije odlučio niti na izricanje zaštitne mjere psihosocijalnog tretmana obzirom da se svakako ne radi o posebno asocijalnoj osobi sklonoj agresiji i zlostavljanju drugih članova obitelji niti se razabire kako se radi o tome da okrivljenik nije prihvatio osnovne principe i načela ophođenja u socijalnoj sredini, jer bi samo zbog takvih okolnosti bilo smisleno i svrsishodno izreći takvu zaštitnu mjeru, pa je u ovom slučaju njeno izricanje potpuno izlišno.

18. Okrivljenik je na temelju članka 139. stavka 3. u vezi članka 138. Prekršajnog zakona dužan platiti trošak postupka s naslova paušala, čija je visina odmjerena obzirom na dužinu trajanja i složenost postupka, jer je radno sposobna osoba i može platiti naznačeni minimalni iznos troškova postupka bez da time ugrožava svoju egzistenciju.

U Bjelovaru, 17. lipnja 2026.

Zapisničar
Andrea Hudoletnjak v.r.

SUDAC
Ratko Laban v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude okrivljenik i podnositelj Optužnog prijedloga imaju pravo žalbe nadležnom Prekršajnom sudu u Zagrebu, time da se žalba može podnijeti samo zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji i drugim mjerama, u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpavka presude, a ista se podnosi putem ovog Suda, u dva istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Okrivljeniku
2. Podnositelju Optužnog prijedloga

- po pravomoćnosti

3. Žrtvama Marijani Andrić i Matijasu Andrić
4. Hrvatskom zavodu za socijalni rad, Područni ured Čazma

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
ANDREA HUDOLETNJAK